

Betrægtning.

Ingen kan tjene to Herrer!
Maar man ikke tjene to Herrer?
Jo, naar de er af samme Slægt. Men to Herrer, som i enhver Sag vil det modsatte, kan vi ikke tjene. Vi kan ikke tjene Gud og Verden.

Naar det gælder det himmelige er dette indlysende for alle.

Du søger f. Ex. en Tjeneste. Du faar høre, at Husbond og Rabmar ikke „trækker godt sammen.“ Naar den ene siger til Tjeneren: Gjør det eller det — saa siger den anden i samme Dialekt: Nej, det skal du gjøre og sliu skal du gjøre det.

Vil du tage en saadan Tjeneste? Nei, og ingen andres over det. Thi om du anstrengte dig til det yderste, vilde du altid se en af dem misforvaret og sur.

I det himmelige er dette saa indlysende. Men naar det gælder det aandelige, da er det for mange, som synes at have glemt denne store Uuansælselighed. De fleste Menneſker bruger nemlig al sin Kunst og Hånd for at saa til dette Kunststykke: at tjene to Herrer. De vil være religiøse og samtidig beholde Verdenslivet uaført. Religiøse om Søndagen, verdslige om Hverdagene, Verbolige, naar de er feiske, religiøse naar de blir syge, gudfrugtige, naar de skal til at dø.

Hvad siger Jesus? „Ingen kan tjene to Herrer.“ Det er simpelthen en Umulighed.

Men det er jo det, de fleste gjør?

Ja, de gjør det nok, men de faar ikke til at gjøre det sliu, at begge Herrer blir tilfredse. Se f. Ex. paa Judas. Han tjente to Herrer. I det ydre tjente han Gud paa samme Maade som de øvrige Apostle, men hans Hjerter hang ved Mammon. Saa varede det heller ikke længe, førend det blev klart baade for ham og de andre, at det kun var Mammon han tjente.

Du har ogsaa selv erfaret, at det ikke gaar an at tjene to Herrer. Din Sjæl slides hid og did. Du har aldrig Fred, kjender dig ikke lykkelig,

nei, det gaar ikke an at tjene to Herrer. Jesus siger: Ingen kan tjene to Herrer. Vi understreget Ordet Ingen. Der har ikke levet og der vil ikke komme noget Menneſke paa Jord, som kan tjene to Herrer.

Hvad ingen, hverken oplyst eller uoplyst, har kunnet, det skalde ogsaa du kunne saa til! Hvilket Godmod! Nei, du kan ikke tjene to Herrer. Det er en Umulighed. Men hvorfor da holde paa med det, som i sig selv er umuligt, hvorfor fortære sin Straff til ingen Nytte?

To Herrer kan du ikke tjene, saa maas du vælge, hvem du vil tjene.

Hvem vil du da vælge, Herre Været?

Naar en skal tage Tjeneste, er det særlig to Ting, man spørger efter, Gud Vn og god Behandling.

Hvad lover da denne Verdens Gud? Han lover meget.

Alt hvad du forlanger, gaar han med paa. Han opruller et bedærende Billede for dig og som Kamme om Billedet lyser disse Ord: „Du skal i alle Ting saa gjøre som du selv vil.“ Men du har ikke længe tjent denne Herre, førend du bitterlig jaar erfare, at hans Vøster er sin Ord. Det er med Satan som det er med alle dem, som lover saa urimeligt meget — bare Ord, tomme Vøster.

Na, hvor mange det er, som er bleven bedragne i denne Verdensgubens Tjeneste! Hvor mange har ikke paa sit Livsleie maattet behjende: Jeg har tjent Verden hele mit Liv, sliu sliu mig ud i dens Tjeneste. Maas jeg nu forlade, intet har jeg igjen uden et skælvende Hjerte, som martres af en ond Samvittighed og gruer for den kommende Dømt! Været, vil du tjene en saadan Herre?

Hvad lover Gud? Han siger: At tjene mig er ikke let. Det koster Selvfornægtelse. Din egen Vilje maas du opgive. Min Vilje maas være din Lov. Men under Tjenesten giver jeg dig det største, et Menneſke kan eje: Fred, den Fred som over-

gaar al Fortand og som ingen kan tage fra dig.

Ja, Fred og evigt Liv lover Gud hver den, som vil tjene ham.

Vælg da Gud og du blir lykkelig her i Tiden og blisset i Evigheden. Amen. — (S. S. i „Norden.“)

De Ord om Fred.

En Dag kom en Præst i en almindelig Forættning til os, netop som vi stode begive os til en ung katolsk Missionærs Bryllup. Kvinden havde et imponerende Bæsen og Udseende, som man ikke ser hos mange lidende Enker i Judien. Men man kaldt end for mine Gædder og lad mig have Paraphrasen med

hende og lytte til nogle saa Ord. Jeg maatte vælge mellem Brudbrødre og Enteførg og jeg kunde ikke modstaa den sidste, men lod hende min Dør og lod hende i en Time til en afbreven Historie. Og saa kom Slutnings-Sætningen: „Og nu er jeg kommen for at saa to Fredens Ord.“ Det var en velsignet Slutning, og det lade slip, hos Johannes har aldrig forekommit mig mere stillet for en Videndes Trængsel end din Stund. Da jeg læste: „Min Fred giver jeg dig.“ svarede hun: „Hvem har lovet det? Min Fred lader jeg dig, hvem kan sige det?“ „Hvem kan give Fred til en som jeg? Jeg skal ikke forjædes og ikke frugte! Siger du det til mig, ellers du har hørt min Beretning om alle mine Videlser?“

Vi læste det om og om igjen og derefter bad vi sammen. Da kl. blev 12 (Midtag) sagde hun: Nu maas jeg gaa, de vil søge efter mig i Mammentet, og finder de mig ikke, vil mine Videlser blive stærre end nogenfinde. Men du er som en Søster for mig, og omend jeg siger dig ligesom, at jeg aldrig blir, hvad du ønsker — en Kristen — vil dog mit Besøg ikke slutte her! Det har gjort godt og vil endnu være frugt. Jeg kom ikke for at spørge om din Religion, men forat finde dig selv. Jeg

længedes efter to Ord om Fred, og du har sliu mit Hjerte med dem. Send mig nu hørt. Skulle foar jeg aldrig se dig igjen, men hvis jeg aldrig blir kastet ud, skal jeg finde din Dør! Der er ingen som vil have mig i hense Nærhed, ikke engang lode min Skjage falde paa dem. Jeg maas ikke komme ind ad nogens Dør, men du har lovet mig sidde ved Siden af dig.“ Denne Kvinde var høt og af en elegant Holdning, særdeles tiltrækkende og hendes Tale var saa fuld af beundringsværdig Patos i hver Sætning hun udtrede, at det er en Sorg for mig ikke at have hørt mere til hende. Hendes Historie er i Nærhed denne:

Om den fortælltet i 7-aarsalderen og hende blev opdraget i et vin fuldt af Sorger. Men snart blev hun Enke, og hendes Forældre tog sig af hende. Efter nogle Aar døde disse, og hun kom i 15-aarsalderen til nogle Slægtninge, som lod hende arbejde paa deres Marker og fortjene sit Udsøhold. Saa kom en Bror af hendes Mor og overtalte hende til at komme til ham. Der haabede hun paa Nærhed og venlig Omgang, men hun blev istedet deres Slave. Aldrig et Pengestykke og til Høde sin Lovninger fra deres Dør! „Al Rogning og Vast er mit Arbejde.“ saa fortalte hun, „og jeg blir betragtet som en Dyr, om jeg vilde tage lidt Mad tilovers fra en Familienest. Dette er just, hvad der idag er hændt. Fordi jeg, julien som jeg var, havde at spise lidt, blev jeg kastet og kastet ud paa Gaden, som du 'er, natten nogen. Af Medlidenhed kastede nogen til mig disse Pjatter saavidt til at skule mig. Og jeg tiggede af en anden dette Stukke usse Løi og svarede, om der var et Sted i Verden, hvor jeg kunde saa høre et Fredens Ord.“

Vil ikke kristne Venner, som leser disse Linier om en lidende Sjæl, hende for denne Søster og for alle dem, som er en Dyr for, dem som kastet ved om Fred og Trøst?

Jeg takker Gud for denne Nogens Nælsning.

Skulde jeg min Gud ei prise.

„Skulde jeg da ikke synge for min Gud og være glad?“ — P. Gerhardt.

Nogen oprigtig Kristen kan være i Tvil om, hvad Svaret paa dette Spørgsmaal bør være. Og dog er det vistelig blandt os kun allfor lidt baade af oandelig Glæde og af dens Virksomhed i oandelig Sang. I begge Henseender staar det ikke til haardt nok gamle og unge blandt os; kan det end uendeligt eller i andre Samfund være ligesaa lidet eller maasse endog staa daarligere til, saa hører disse ikke os og undskylder os ikke. Det gjælder ogsaa her at se Sagen som den er, og at rette paa det som bragt er. Glæden i Gud er kun daarlig kjendt af de fleste, og den fælles, almindelige Deltagelse i Guds tjeneste synes flere Steder efterhaanden at tabe sig, ja vel endog næsten at forsvinde i Kirken, og endnu mere er dette Tilfældet ved den yndede Guds tjeneste, ved Gudsordet i vore Hjem. I Kirken synes det lidt, som om man vil overlade Sangen til et Sangkor, da kun saa af de øvrige tilstedeværende syns det berligt med; de fleste synes at ville lade sig nøie med at være stumme Tilhørere eller Tilskuere, ligesom Tilfældet var og er i Bøveskirken; og i vore Hjem hører den fælles Salmesang nu vistnok paa de allerfleste Steder til de fleste Sjæle. Og her er da vel ingen som for Nærværende vil paastaa, at den Musik, der nu jevnlig gives til bedste ogsaa i vore Sted, skal kunne, om just ikke erstatte, saa dog opblynde og fremme Menighedssangen. Har nogen alligevel denne Mening, da tager han vistelig storlig Feil. Vi døder aldeles ikke Musikken; men denne, hvor sand den end kan være, er dog i Sammenligning med Menighedssangen (den enstemmige Salmesang) af meget underordnet Betydning; den sidste er en væsentlig Del af den kirkelige Guds tjeneste, mens den første meget godt kan undværes. Og dernæst maa man dog ikke, som det nok allfor lidt her, forveksle Musikglæde med Kristendoms glæde; den første kan jo ogsaa en Hedning meget godt have, men den sidste aldrig. Og ingen Sang i Verden er af større Betydning, tjener til mere sand og varig Glæde end en kristelig Menighedssalmesang.

Der er, som sagt, blandt os desværre kun allfor lidt af sand oandelig Glæde, af Glæde over Guds uendelige Rige Månedhed, som vi dog hver Dag nyder baade i oandelig og legemlig Henseende, og over hans mange Gode Raade, hvorover han vordiget os at være Gudskolde-

re (1 Vet. 4, 10), og derfor søler man heller ikke nogen sænderlig Trang til at bevidne sin Glæde derover, at love og takke Gud derfor i Sang. Denne Mangel paa Kristendoms glæde og Kristensang er et slegt Værk; enhver Kristen bør derfor gjøre sit til, at der raades Gud paa denne Mangel inde og i Guds Fødsel, forat det kan blive mere og bedre Salmesang blandt os.

Den oandelige eller kirkelige Sang er, som en høitaget gammel Væver (Hob. R. Pambauer) har sagt, „et Stykke af den nødvendige Guds tjeneste og ligesom Sukkeret i den kristelige Væve, hvormed denne gjøres lød og midig, saa den des lettere flygnes og trænger dybere ind i Hjertet.“ Dette har derfor ogsaa troende Sjæle baade i den gamle og nye Væve mærket sig. For David var det en Fred og Glæde, at han med jublende Væver kunde lovprise Gud (Salme 63, 6). „Jeg vil lovprise Herren,“ siger han, „for han har gjort vel imod mig“ (Salme 13, 6). Om de første Kristne heder det, at naar nogle saa af dem samlede, saa lovpredede de med hvorendre i at synge. Og hvorfor skulde ikke de Kristne gjøre ligedan endnu? (Eph. Kol. 3, 16, Ef. 5, 19.) O hvor glæde havde ikke vore Forfædre i Bøveskirken sunget i sine Huse, hvis man ikke tilhængede Bibelen ogsaa haardt, som de fleste af deres Salmer! Hvor glæde blev de derfor ikke, da udsider „Swanen“ eller „den vittensberigste Kattergat“ lod sig høre, og hvor stiltig stemmede de ikke i med, da Luther oplæste sin Røst og sang fore! La oprandt det en Sangtid, som ikke stod tilbage for den i Kirkens første Dage.

Paa et af de mange Steder hvor Luther taler om Salmesangens Nødvendighed og store Betydning, minder han om, at naar det heder i Salme 96, 1: „Synge for Herren en ny Sang, synge for Herren, al Jorden!“ saa gjælder dette særlig os, som lever i den nye Væves Tid; og han fortæller: „Thi Gud har gjort vort Hjerte og Mod lystigt og glad ved sin kjære Søn, som han har hengivet for os til Freløsning fra Synd, Død og Dævel. Den som for Alvor tror dette, kan ikke andet, han maa glædelig og med Lust baade synge og tale derom, paa det at andre ogsaa maa høre det og komme for at tage Del deri. Men derfor nogen ikke vil synge og tale derom, saa er det at Tegn til, at han ikke tror og ikke hører til den nye glædelige Væve.“ Lad os derfor tage til Hjerte, hvad det staar Salme 33, 1-3: „Jubler, I retfærdige, i Herren! For de oprigtige sømmer

sig Lovsang. Priser Herren med Citlar, lovsynge ham til tilstrængt Harpe! Synge en ny Sang for ham, spiller lystig med Frydefang!“

Den bekendte Hymnolog Gabriel Wimmer har derfor ogsaa ret, naar han skriver: „Saa ofte en forstandig Kristen ihuskommer sin Guds Raade og Kjærlighed, da maa han af Glæde udbrude: 'Skulde jeg da ikke synge for min Gud og være glad?' Vistelig skal og maa jeg gjøre det. Jeg var ikke værd at kaldes et Menneske, endfænge en Kristen, hvis jeg ikke vilde oplade mit Hjerte og Mund til min Guds Lov og Pris og til hans Væve stemme en Takkesang.“

Men en saadan Lov- og Takkesang i fortrinlig Betydning er netop den som vi denne Gang skal dvæle en Stund ved, nemlig „Skulde jeg min Gud ei prise og ham takke hjertelig?“ (nr. 299.) Den er digtet af Paul Gerhardt og frembædes første Gang til Kirkebrug 1653. Der er sagt om den af en gammel Kirkefører: „Her har du en vel fortællende over din Guds legemlige og oandelige Selgjerninger, som tilskynder dig hver Dag, ja hver Time til at græde paa din almagtige Skabelse, underfulde og naadige Opholdelse, men fornemmelig din dyre Gjenløsning ved Kristus og Selvgjærelse ved den Helligaand.“ Og den udsættede Gibr. Wimmer giver den dette Billedord: „Den er vistelig en af Gerhardts bedste Salmer, og en saadan herlig, lystig og kristelig Lovsang som ingen fremmed Anbefaling trænger, da den anbefaler sig selv. Den gjør en andægtig Sangers Hjerte glad og trøstigt midt under Korset, fører hans Guds fornemste Selgjerninger til Hjerte og minder ham tilfaldt om den Gjenkjærlighed han er skyldig.“ Og den bekendte Gerhardt-Skolelærer Otto Schultze skriver: „Den er en Lovsang af et troende og glad Hjerte, som i alle Livets Omstændigheder, selv under Korsets Byrde, erkjender, at Guds evige Kjærlighed dog raader og styrer alt, hvilket ogsaa fremgaar af det Omlovd, hvormed alle Versene indtages det sidste slutter: 'Alt tilfaldt en Ende saar, men Guds Kjærlighed bestaar.'“

Takkesangen i Salmens 12 Vers kan gjengives saaledes: „Skulde jeg da ikke synge for min Gud og være glad? Thi jeg ser jo i alle Ting, hvor godt Gud mener det med mig; han er jo dog selv den reneste Kjærlighed, hvormed han uden Afstædelse leder og bærer dem som vler sig til hans Tjeneste (Vers 1). Som Drænen med sine Svinger dækker sine Ruder, saaledes har jo den højeste

selv altid skærmet mig fra Moderliv og til denne Stund (Vers 2). At han har hengivet sin enbaarne Søn for mig for ved hans Blod at gjøre mig salig, det er jo Tegn nok paa hans uindgribelige Kjærlighed (Vers 3); og endnu villet han mig stedse sin Kjærlighed derved, at han skærmer mig sin Helligaand, som gives mig i Ordet, og ved Ordet leder mig til det forlovede himmelske Fædreland samt oplyser og styrer mit Hjerte ved Troen, som er den Siert der har overvundet Fjenden og dermed ogsaa Synden, Døden, Dævelen og Helvede (Vers 4). Som for Sjælen saaledes sørger han ogsaa for Legemet; og naar mine Kræfter intet magter, saa giver Gud mig sine (Vers 5.) Jorden og alle dens Goder har han forordnet mig til Tjeneste, til Ophold og Vedertværelse (Vers 6). Uden ham og hans sønderlige Varetægt vilde jeg forhenst være gaaet tilgrunde (Vers 7). Og hvor mangen Muffe og Fare, hvor mange Satans Skalkeraad har han ikke afværget! (Vers 8.) Givelsen faderlig Mildhed viser han ikke ved at straffe mig for mine Synder! Smager end Straffen mig bitter, saa er den dog kun Kjærlighedsbevisning, hvorefter Gud vil drage mig bort fra Verdens Trældom og hen til sig (Vers 9). Og vistelig, for de Kristnes Rets er der sat Kval og Grause det er dog kun skallet og let; og efter den kolde Vinters Rød og Trang kommer dog for den taalmodige Kristen den lystigste Sommer (Vers 11). Ja, Guds umaalige Kjærlighed varer evig, hans Månedhed er hver Morgen ny; derfor vil jeg i barnlig Fæmmedhed bede ham om Raade til, at jeg igjen maa elske ham af alle mine Kræfter, indtil jeg biset kan love, ære og elske ham i evig Glæde (Vers 12).

Til denne Salme, hvis anden Halvdel (fra Vers 5 af) først fuldelig forståes ved at betragte P. Gerhardt's Vævsjærelse, passer træffende, hvad Dr. Johan Philip Treuner skriver (1708) om hans Salmer overhovedet: „De tunge Trængsler han maatte udstaa, maatte snarere have dragt ham til at græde og Røge end til at synge. Men som han i sin Trængsel var ved godt Mod, saaledes ihuskom han ogsaa med godt Mod sin Formaning: 'Er nogen vel tilmode, han synge' (Zaf. 5, 13). Dermed saa er hans Vers ikke blot Vævers Væve, men de er uendelige af Hjertet. Ikke mindre klart er det, at om han end med sine Salmer har styrket sit eget Hjertes Tro og Glæde, saa er de dog ikke dannede særlig for hans Hjertes Tro og Glæde, men ud af denne Tro og Glæde

er de bløde og fjerne. Deraf kommer det, at ligesom de er komne fra Hjertet, saaledes gaar de igjen til Hjertet og er vel skikede til at opflamme Sjælen."

I Tilføjning til dette skal her meddeles et lidet Træf vedkommende vor Salme. Den fortjente Hymnolog Emanuel A. W. Vangbecker, som blandt andet har udgivet Gerhards Salmer og skrevet hans Levnetsløb, fortæller nemlig følgende: "Ogsaa min salige Fader, hvem Herren førte underbart og dog ioligt gennem Tiden, sang ofte denne Salme med dyb og inderlig Hjertens Bevægelse, saa jeg ofte lagde Merke til, hvorledes Toarerne, mens han sang den, rindt ned ad hans Kinder. Dermed blev denne Salme allerede fra min tidlige Ungdom af vigtig og saa for mig; jeg lærte af den at erkjende Herrens vise Haand, som ogsaa har ført mig underbart, ligesom jeg ogsaa daglig beder om Kraft fra det Høje til, at jeg maa holde fast ved denne herlige Haand."

"Skulde jeg min Gud ei prise" digtede P. Gerhardt, mens han var Trost: Rittensvilde, og iis længe efterat den var offentliggjort vandt den efterhaanden almindelig Jydgang i sit Fædrelands Salmebøger og her har den krydet sin 11. d' d' indtil: den staar saaledes i flere end 40 Salmebøger, som for Tiden bruges i de forskjellige tyske Lande. Paa Dansk overtattes den af Frederik Holstgaard og optoges snart efter, med et Par heldige smaa Forandringer, i Postoppidans Salmebog af 1740. Ogsaa i Guldbergs Salmebog staar den; men i ingen af de senere danske Salmebøger har man givet denne herlige Lov- og Takkesalme Plads. Den nye nordtyske Salmebog har optaget 10 af dens Vers med en hel Del usædvanlige Forandringer (Vers 6 og 8 er udeladte). I den svenske (Wallins) Salmebog findes den ikke. I Landstads staar den endog med 11 Vers. Høst det oprindelig ikke var Landstads Agt at optage den; thi i hans "Udvalgt" haar den ikke; og mens han ellers med Håd undgik at give lange Salmer Plads, saa optog han endelig dog denne med nogle smaa Rettelser, mest af sproglig Natur, med Udeldelse af Vers 8. Blandt hans Rettelser er der særlig en, som ikke er heldig. I det næstsidste Vers har Landstad nemlig rettet Vers 3: "Kristnes Kors en tidlang varer" til: "Kristnes Kors det lange varer"; dette er dog ikke kristnesædligt, det strider ogsaa baade med Gerhards Original og Rostgaards Overfættelse, som dog har gammel Haand i vor Kirke. Rimeligvis er

det Udtrykket "tidlang" Landstad vilde fjerne; men for at opnaa dette har han faaet ind i Salmen en falsk Vefjendelse om de Kristnes Kors. Paa Engelsk findes der siden 1708 (da den først overtattes) mindst 8 Overfættelser tildele af hele Salmen.

Ligesom hele vor Salme i Sandhed er en dyrebart Perle, saaledes gjælder dette herligt om det stadig tilbagevendende Ordraad i Slutningen af Versene. Dette Ordraad har ogsaa været et velsignet Trøstord for mangen prøvet Noedsdrager. Et Eksempel herpaa er følgende. Under Hertug Karl af Blirtenbergs Regering mistede en af hans troe Tjenere ved Hoftraafet sit Emblede og Præd. Han blev nu nødtjaget til at træffe sig tilbage til sit Hjem, en lidet Tid, og før at kunne opholde sig blev der tilfaldt ikke andet for ham at gjøre end at tage Hjemvejen som Kalkveger. Dette var jo vistnok en uanselig Stilling i Sammenligning med den han havde havt ved det tidligere Hof; men han havde lært at sætte sin Tro i Guds Haand og at haabe paa ham. Og idet han nu med Trøst og varetog sin Tjeneste, som det lærte sig en Kristen, gjorde han dette blandt andet paa den Maade, at han hver Time om Natte ikke alene sang det sedvanlige Bøgtersers, som Skit var, men der til sang han ogsaa hver Gang Ordraadet i vor Salme:

"Mit tilfaldt en Ende faar,
Men Guds Åkerlighed bestaar."

Det var nemlig hans Støttestav i Mafken, at Guds Wijskabhed varer evindelig. Here har gif den; da overnatte engang i den samme By en af Hertug Karls Hoff. Denne blev opmærksom paa Bøgtersers Sang; herlig var det ham paafaldende, at han hver Time stadig aientog det samme Ordraad af den bekjendte Kirkesalme. Han udførte derfor nærmere om Bøgtersers Livs-omstændigheder og Kavn og bragte Sagen til Hertugens Kundskab. Og først sagl, Bøgterseren, som havde sat sin Tid til Guds Åkerlighed, blev straks gjenindsat i sit forrige Embede. Saaledes oplydtes det her, hvad P. Gerhardt sanger i vor Salme:

"Kristnes Kors en tidlang varer,
Men omfider Ende faar;
Naar den kolde Vinter endes,
Følger milde Sommer paa,
Saa til Glæde Korstet maa
For en taalig Kristen vendes."

Men aldrig forsøgte den prøvede Mand daglig at sange ved sin Workendragt:

"Mit tilfaldt en Ende faar,
Men Guds Åkerlighed bestaar."
(W. Fr. Wiese.)

Med foldede Hænder.

"Moder," sagde en liden Gut, da han og hans to Søstre havde taltet Gud for Aftensunden, hvorfor skal vi folde vore Hænder, naar vi beder?"

"Na ja, sig os det, Moder," bad de to Søstre ogsaa.

"Ja," sagde Moderen, "læt jer stille ned, saa skal jeg fortælle et og andet om hvad det betyder, at vi folde vore Hænder under Bønnen."

Lyrene lulle sig. Smaa-pigerne med sit Strikketøj, Hans med Armbæne overførs, og Moderen begynde: I Begyndelsen af det nye Testaments Tid had man med udstrakte Hænder, saa at den bedendes hele Yngre dannede et Kors til Erindring om vor forfæstede Hæder. Først senere har man begyndt at folde Hænderne. Naar Hænderne foldes, ligger Toommefingrene forovis over hinanden, hvilket skal minde os om, at vi kun kan være Næstbærelse for den forfæstede Skuld. Ligesom Jægere slutter sig tæt sammen, saaledes maa vi under Bønnen ikke lade Tænderne sluse hid og did, men samle dem om det ene: at tilbede Gud i Ånd og Sandhed. Ofte Hænder det, at Bønnen bliver inderligere, vore Hænder slutter sig fastere i hinanden, som om vi havde grebet noget vi gjerne vilde holde fast paa. Derom siger en gudsfroglig Mand: Under Bønnen er jeg ofte tilmode, som om jeg havde den Herre Guds Faderhjerte og Jesu blodige Haand mellem mine Hænder, og jeg stræber at holde Gud fast, idet jeg siger: "Jeg slipper dig ikke, før du velvigner mig" (1 Moj, 32, 36). De foldede Hænder minde os om, at vi ikke beder alene, men at alle Guds Børn paa hele Jorden fremsætter sig for vor himmelske Fader. Vi beder altsaa med hverandre, ligesom vi skal bede for hverandre. De foldede Hænder skal ogsaa minde os om Nidrigbed, idet vi fremsætter os med bundne Hænder for Gud, og derved tilstaa, at vi er Nørdendene med hans Gud. Derfor maa vi huske paa, at vi med vore mange Sønder har fortjent med bundne Hænder og Hædder at blive lofede ud i det øderste Høje, saa vi ingen Ret har til Næstbærelse, men kun kan bede om Naade. Da Moderen havde endt sin Fortælling, spurgte hun Børnene, om de forstod den. "Ja," sagde den ene af Smaa-pigerne, "bare vi kunde huske det, naar vi beder til Gud."

En søg ung Mand.

En Ungling saa Herr Kar tilfængt af en haard Sygdom; men Sygdommen var bleven ham til Velsignelse, idet den havde ført ham til alvorlig Omvendelse. Da en af hans Venner engang indredes over de mange Veie hvorpaa han blev ført, spurgte den Ung med at gjøre følgende Sammenligning: "Jeg tænker mig, at jeg og en Del andre Venner folde i Vandet. De kommer der en springende, og styrter sig ud i Vandet for at redde os. En griber ham i skæderne, en anden i Arme eller Ben, men mig løffes det ham kun et fong grebet i Haaret, og han drager mig iland, skjønt det gjør meget ondt. I min Døddangst føler jeg ikke ret meget til Smertier, breder mig heller ikke om den, naar jeg bare kan komme fra det med Livet. Og det folde mig heller ikke ind at skænde paa Manden, fordi han tog saa haardt i mig og rev en Del Haar af mit Hoved; thi det han vilde, var jo at redde mig. Naar jeg forestiller mig dette og huske, at min lange Sygdom har bragt mig til Omvendelse, saa forsvinder alle tungsludige og sorgfulde Tanker, og jeg kan glæde mig over, at Herren har handlet med mig just som han har gjort, og Smertierne vil jeg gjerne lide, naar jeg kan blive hjæpet ind paa Salighedens Røst."—(A.M.)

Svar paa Tiltale.

Bradlough, den bekjendte engelske Aritræfker, var engang kommen i Diskussion med en ældre Prædikant. Han forlangte, at Prædikanten skulde besvare ethvert Spørgsmaal med "ja" eller "nei" uden videre Omhvod eller Kommentar. Prædikanten reiste sig og sagde paa en stille Maade: "Mr. Bradlough, vil De tillade mig først at gjøre Dem et Spørgsmaal paa den samme Betingelse?"

"Naturligvis," sagde Bradlough. "Nu vel, maa jeg spørge, har De ophørt med at hænke Deros Gulden?" Dette var en Smallelighed; thi hvis han svarede "ja," vilde det betyde, at han før havde hænket Gulden, og hvis han svarede "nei," at han endnu holdt paa at gjøre det. Den som araber en Orav for andre, falder ofte selv først i den.—(Evangelisten.)

"Tro ikke alt, hvad du hører; gjør ikke alt, hvad du vil; sig ikke alt, hvad du ved; brug ikke alt, hvad du har; lød ikke alt, hvad du ser; saa vil du befinde dig vel til enhver Tid."—Gulder.

Pacific Herald

Aristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. C. Bjørke

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. C. Bjørke, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada..... 1.00
For Karet til Norge..... 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Kybeder til Herald maas sendes som tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Kybeder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Specielt Tilbud for nye Abonnenter.

Fra nu og til 1. Januar kan nye Abonnenter saa Herald for Karet 1912 for 50 Cents. Det er maaske mange af vore Læsere, som ønsker at give Bladet til en Ven eller Slægtning som Gave. En godten Gave vilde være til Hjelpe, naar en Gavebeger end hvad man ofte giver sine Venner. Vi haaber at mange vil benytte sig af dette Tilbud. Derfor du indsender Subscription for en af dine Venner eller Slægtninger skal vi underrette Vedkommende derom, samt hvem det er, som sender ham Bladet.

En Forglemmeelse?

En Prest sidder og læser med sine Konfirmander; det dreier sig den Dag om de to store Bud i Lovens. Først om den som siger: "Du skal elske Herren din Gud af dit ganske Hjerte, du skal elske din Næste som dig selv, det er de to store Bud!" Man skal tro, at Mennekelighedens høieste Opgave var den letteste Sag af Verden, naar man hører den enstemmige Tilfærdighed hvormed Børnene naar dette fast som ganske selvfølgeligt.

Saa spørger Presten: "Hvor mange er det vi skal elske?" Hver lyder det i dundrende Røst: "Gud og alle Menneker." Saa siger en Børnens som Svarets Nægtelse, at de fer ganske selvfølgeligt ud, da Presten siger: "I glemmer vist noget." At der skal være flere, at elske end Gud og alle Menneker, lætter dem i den dybeste Forbavselse, og de smaa

Hjerte arbejder forgjæves paa at løse Gaden. Presten maas hjælpe dem og spørger: "Holder I da ikke af eder selv?" Efter nogen Røst kommer der først et enkelt smagsskud ja, og derefter flere mere modige. Men saa bliver der igjen Stilhed og Betænkning, da Presten spørger: "Har I ogsaa til det?" Endelig kommer en modig Gut at mene, at det synes han han har Ogsaa til, hvad der aabenbart vinder almindeligt Udsald. Sagen ender med, at Prest og Børn ender om: "Vi glemte virkelig læren af den som siger Guds Bud skal være Gudsord for Hæderlighed, vi glemte: som dig selv."

"Men," spørger Presten saa videre, "hvorfors er det saa kun to Bud? Saa siger I ikke, at der kunde være et tredje, som hedde: "Du skal elske dig selv?" Børnene svare, at den Prest har en urimelig Nægtelse Hæder som de skal kænne; de tænker og tænker under stor Stilhed; Gud elsker jo ikke at glemme, men hvorfors har han saa ikke sagt: Du skal elske dig selv? Endelig brøder en liden Børn op ud: "Det behøves ikke, for det kan vi godt besørge selv!" Gud se saa for, at der gives for menneskene Ord, at deres Sandhed trods er indlysende for alle: Overfor Presten eller hans Konfirmander har glemt, hvorfors vi uden Støtte kan undvære et Bud om Hæderlighed til os selv. — (V. B. i "Nytt. Ugebl.",)

Godt skal jeg i Verden?

Hver tænker vel i sin Barndom paa et eller andet stort, den skal blive, et eller andet godt, som skal saa. Det er vel ingen af de mange, som læser dette, uden han eller hun engang i Liden havde et eller andet Maal, som de havde sat sig, som de gjerne vilde naa. Maaske det var stort. Du har læst i Historien om Konger og Dronninger, om Præsidenter og Millionærer. Om dem havde du, snart begyndte du at snakke af, men noget stort skulle det være.

Eller maaske det ikke just var saa stort. Det var en Heist, et Hus, et Vandværk, om du var Gut; et Høsteværk, en Døt. Venge nok til at fjerne dette og hint, om du var Pige. Eller hvem du end er — et Hjem opstede du dig vistnok engang i Liden, og nogen i det Hjem, som du ikke bedre end nogen anden paa Jorden. Har du paa samme Tid frem og godfrugtlig, saa lad du Gud om at hjælpe dig til at naa det og ogsaa velsigne det for dig.

Men — Katene gik, Kogle Enkelt opfyldte, andre ikke. Det, du

helst vilde have, fik du ikke. Det Hæderste Maal maaske du ikke. Det gavt i Livet en mørkere Farve. Du søgte dig skuffet. Maaske du blev trist og trang ogsaa. Folk blev misforstaaet med dig, og du med dem. Grunden blev du misforstaaet med dig selv, men det forstod du ikke. Andre, stundom endog Forældre, fik Skulden for, at du ikke kunde have det som andre, som det, som du gjerne vilde.

Der kom Stunder, da du tog dig sammen. Du saa, det var Sundt at tænke. Du had Gud om Fortædelse. Men saa kom Bitterheden igjen, for du vidste af det. Det Spørgsmaal kom igjen og igjen: "Godt skal jeg egentlig i Verden? Jeg har jo intet at leve for."

Svare du et, som læser dette, sig aldrig det, at du intet har at leve for. Lader Gud dig leve, saa kan du være sikker paa, at du har noget at leve for. Næstend har du dig selv at leve for, naar Bønder og Aar griber dit Hjerte. Du trænger hver Uge, Gud giver dig, som en Raadetime. Du trænger til at leve for dig selv paa den Maade, at du besidder dit Hus, at du bereder dig til at møde din Gud og Dønnen. Det er du ikke forbig til, naar du kurrer med ham.

La selv om den Sag er bragt i Ord, saa du ved Jesus Kristus har faaet Fred med Gud, saa kan det være, at din Næste trænger dig, trænger dig bedre end nogen sinde, fordi du da først er bleven nyttig, naar det egentlige, egentlige Hjerte er fæst og reist. — trænger dig i disse og hine Forhold. Gud vil bringe dig som Salt blandt disse og hine Menneker, hvor Sandheden træner. Han trænger dig blandt disse og hine, hvor Rattighed, hvor Sygdom heriser, eller hvor Mishaab, Bønder og anden Syg vil gøre Folk uheldige, og hvor du med den Erkjendelse og Kundskab, du har faaet i Erfaringsens bitre Skole, just kan være til Hjælp og Velsignelse.

Redskriveren herof hørte nylig i en Prædiken, holdt af en af vore Prester, disse Ord: "Du, som er en troende, et Guds Barn og en Troing til Himlen, hvorfors lader Gud dig leve her, tror du? Er du en Troing til Himlen, saa var du jo fri mange Forer, om Gud tog dig til sig straks. Hvorfor gjør han ikke det? Som vil have dig her for andres Skuld, forat ogsaa de kan komme i Himlen."

Spørg ikke netop dette her? Sig aldrig, at du ikke har noget at leve for i Verden!

Der ligger en gammel søg Mand eller Kone. De synes, at de er ikke

blot tilovers i Verden, men til Gode for andre. De var ikke altid det. Engang i Liden var de ganske frælle end nogen af os. Hvor bittert da ikke at kunne hjælpe sig selv, at føle sig som en Plage for andre! Maaske Følelse, som passer dem, omhaa føler saa, maaske ikke. Maaske de tænker paa den Dag, de, som nu er gamle, vuggede over dem, og er glade, fordi de nu kan gjøre Hæderlighed. Men et er vist, hvem det er, som ligger forledes Dag ud og Dag ind, hvem Hjerte ligger efter Deltagelse. De glemmer ikke den, som af Hæderlighed viser dem Interesse og Velsignelse. Der er mangen som Blads ved Syngningen, som naar rundt omkring i Verden. Og endda kan du sige: "Jeg har ikke noget at leve for!"

Der er Samaritæne, jo mættet og, som forjæmmed. Hæderlige Hænder kan finde meget at gøre med dem. Det er sandt, det er nok ingen Hæderlighed i Verden. Mangen Ungdom glemmer den Hæderlighed, der har været ødelst paa dem. Men om du maas høre det, saa er det jo ikke andet, end din Næste ogsaa dødede.

Og dog, det er vel ingen, som hvem Hæderlighedsbevisninger saa let kommer igjen, som man siger, som hos Børnene. Vis dem Hæderlighed og Tillid, og du vil høre Hæderlighed og Tillid. Gjør du ikke det, saa kan det nok være Barnets Skyld, men det kan ligesaa gjerne være din egen Skyld, at du ikke faar Tak. Erfjender du det en King, saa vil du have bedre Vokse en anden Gang, og jo mere du gjør af Samaritanarbejde, desto nætter vil det blive dig, og med Guds Hjælp vil du, for du ved af det, føle dig forunderlig rig ogsaa i den Hæderlighed, at du har saa uendelig meget at leve for.

Luther og Døden.

Luther døde i sin Hæder, Eisleben, den 18de Februar 1546. Liget blev under ubere Deltagelse bragt til Wittenberg, hvor Evangelisten prædikede over 1 Tess. 4, 13, 14. I sin Tale handlede han ved flere Tildragelser fra Luthers Liv og Død. Deraf udfættede følgende:

Var 1542 gik Luther over Hædergaarden med en Ven. To vuggede han paa sin Svogers Grav og sagde: "Han var dødsog og vidste intet deraf; han var sig heller ikke bevidst, at han døde, og døde dog med Kristi Velsignelse paa sine Verber. Der ligger han og ved endnu ikke, at han er død. Hjerte Dette Jesus Kristus, lag ogsaa mig forledes til dig af denne Gædendens Dal!"

Da Luther mærkede, at hans Klavør kommen, foldede han sine Ørnder og lod saaledes: „O min himmelske Fader, vor Herres Jesus Kristus Gud og Guder, du al Trøstens Gud! Jeg talter dig, at du har anbefalet mig din store Søn, Jesus Kristus, som hvem jeg tror, hvem jeg har brødt og bekyndt, hvem jeg har elsket og lovet, hvem den ledte Fæde og alle nådelige vandrere, forfølger og bespøtter. Jeg beder dig, min Herre Jesus Kristus, lad min arme Sjæl være dig befalet! — O himmelske Fader! Om jeg end maatte forlade dette Legeme og bortføres fra dette Liv, saa ved jeg dog for vist, at jeg skal være hos dig evindeligt, og at ingen skal rive mig af din Haand. Tidt har elskede Gud Verden, at han hengod sin endaarne Søn, som det at hver den, som tror paa ham, alle skal fortales, men dog det evige Liv. Og vi har en Gud, som er en Gud til megen Trothed, og hos Herren, vor Herre, er Udgang for Løden.“

Saa lagde han atter: „Jeg sætter herfra, jeg angiver min Haand,“ og gik ind i tre Øange efter blaanden, meget hurtigt, disse Ord: „Fader, i dine Øander befaler jeg min Haand! Du har forløst mig, Herre, du trofaste Gud!“ — Derpaa foldede han atter sine Ørnder, og fort efter henfød han lødt og saligt, uden Smerte, i Jesu velgørende Navn.

Vort Arbeidsfelt.

Tacoma, Wash.

Paa Menighedsrådet for November blev det besluttet for det kommandende Aar at indføre „Duplex Evangeliser“ for at faa til Menighedens løbende Udgifter og til Gjeldden. Ved Menighedsrådet sidst Mandag Aften fastledes nærmere Beslutninger angaaende Selskabets Jærfættelse. Paa Truslerens Opfordring valgtes en Komité som frem til at distans dem og Amasssekretæren med Tegning af Subskriptioner. Paa Komitéen valgtes A. R. Colbo, W. L. Kirkedo, J. G. Purtee, D. C. Selvin og C. Prager. Det er Menighedsrådets forfattede Medlemmer, her, som ønskes, at saa dem alle til at tegne sig for et vist ugentligt Bidrag havel til Gjeldden som til de løbende Udgifter.

Efter mange Bedrøveligheder for det nu ad til, at vi snart igjen skal saa et godt Afskud. Mr. J. A. Seude, Graduat fra Minnesota State University, og nu Lærer i Rusik ved Tacomas Højskole, har

velvilligt paataget sig at lede Korret. Da Korret mødte Tirsdag i forrige Uge hos Mrs. Anna Hall, var der fire og tyve Sangere tilstede. Flere ventes ved Mødet i Presteboligen Fredag Aften.

Burlington, Wash.

Torsdag Eftermiddag og Aften, den 25de Nov., holdt Kvindeforeningen sit aarlige Udvalg. Tiltruds for det daarlige Veir var Besøget godt og det finansielle Udbytte omtrent 65 Dollars.

Paa sidste Menighedsråds Møde blev det besluttet at besøge Presteboligen inovert muligt.

Torsdag Aften den 24. Dec. holdt Kvindeforeningen i Edison sin Auktion. Salget gik livligt og alt regnet med som der vist ind omtrent 158 Dollars.

Torsdag Aften den 16de Dec. holdt Pastor Christensen Foredrag i Kirken. Vi tranger meget til et Foredragskursus, hvor Ungdommen kunde sendes til Samsølle og lignende. Om Vinteren er her megen Ungdom, som kunde have hyggelige og belærende Møder, om vi havde et Sted at møde.

Astoria, Ore.

Torsdag Aften den 25. Nov. holdt Vesper Circle sit aarlige Udvalg. En stor Forsamling var tilstede og de mange nye og nyttige Genstande laant villige Købere og Foreningens Kasse blev den Aften forøget med \$80.00.

Paa sidste Møde af Kvindeforeningen holdes det aarlige Valg, og da alle syntes at være saa overmaade vellystede med den indværende Værestelle blev alle gjenvalgt. Mrs. Chris. Kels, President; Mrs. Jens Kisten, Vice President; Mrs. S. Halsen, Kassierer, og Post. Kiste, Sekretær. Paa et af sine forrige Møder overgav de \$150 til Afbetaling paa Presteboligens Gjæld, som nu paa det allernærmeste er betalt. Ligeledes besluttet den at arbejde sammen med Vesper Circle forat saa forføjnet vor Kirke, nemlig indrette Alter, Alterbillede og Prædikestol, som vil koste omtrent \$350. Saa da ogsaa dette Foretagende lykkes saaat vort Gudsnavn, som fort Tid maas saa fuldt udført.

Torsdag Formiddag den 10de Dec. holdes norst Allergangskands-teneste. Saa da Herren berede ret

mange Hjertes til at følge Jædsbøllens til at være Gæster ved dette hvedbare Maaltid.

Parland, Wash.

Mr. og Mrs. P. T. Larson i Proofsale har i disse Dage Besøg af sin Datter Mrs. Aug. Buschmann der nemlig er kommen tilbage efter et flere Maanedes Ophold i Alaska, hvor hendes Mand driver en Hætte Jæstforretning.

Pastor Bjørke der nemlig afslagde et et vigtigt Besøg beretter at Menigheden i Syd Tacoma stræver i hørdig med at saa sin Kirke færdig til Jul.

Den anden Termin ved Akademiet begyndte Tirsdag denne Uge. Vi saa saa nye Elever ankom allerede den første Dag.

Den nye Læreriude ved Akademiet, Mrs. Ida Jullson, ankom forrige Uge sammen med sin lille Broderdatter, der skal gaa paa Menigheds-skolen. Mrs. Jullson har Ord for at være en færdig daglig Læreriude. Vi ønsker hende paa det hjerteligste velkommen og haaber, hun vil finde sig vel og trives blandt os.

Smaaoplysningsforeningens Bazaar, der holdtes i forrige Fredag, var en afgjort Succes. De unge Piger havde under sine Læreriuders Beledning forberedt en hel Del nye og nyttige Ting der indbragte omtrent \$75. Denne Sum gaar til Menigheds-skolekassen. Det er at haabe at Menighedsforeningens ogsaa kunde gjøre noget lignende.

Parland Improvement Club havde Møde i forrige Uge. Mrs. Emma Smith De Voe holdt en Tale herfor henvendt til Kvindene. Mr. Quin, Dovedredaktøren af Tacoma Daily News fremholdt Rådøndigheden af at gjøre noget forat holde de unge borte fra det Selskab. Han fortalte ogsaa om et Foredrag som var gjort i Tacoma med de saakaldte Social Centers. Hans Foredrag vadedes med stor Interesse og gav de Tilstedeværende adskilligt at tænke paa.

Wange af Giverne ved Akademiet bemærkede sig af Herrens i Anledning af Talsmandsdagen til at besøge Slekt og Bennis. Endel af dem, der saaledes reiste hjem haabede ogsaa at bringe med sig nye Elever naar de kommer tilbage.

Den 13 de, har vi Møde i Herrens Bazaar og hele Kvindeforeningen følger for Beværtningen. Alle Mand og Kvinder, Gamle og Unge er inderlig velkomne.

Parnehjemmet i Parland.

Den for en længere Tid siden planlagte og flere Øange senere endtatte Tilbygning til Hjemmet nærmer sig nu sin udførelse. Den er en Forlangelse af den østre Side af den gamle Bygning og har en Længde af femti, en Brede af fire og to og en Hvide af tolv Fod. Det nedre Stokværk skal indredes til Spijsesal. Denne kommer til at staa i umiddelbar Forbindelse med Kjøkkenet, hvorved man undgaar af gaa igennem et mellemliggende Rum, hvilket hidtil har været Tilfældet. Paa Sidsiden er der fem Vinduer og paa Nordtiden tre. Udenfor denne er der en Svulgang seks Fod bred, der støder til Kasse- og Badehuset. Støtstenen har sin Plads i den østre Ende af Bygningen. Der er ogsaa en Svulgang af Fod bred, der vil afgive en betydelig Plads til Markens paa regnsfulde Dage, da Vinden har fri Adgang enten den kommer fra Syd, Ost eller Nord. Ad en Trappe i denne Svulgang kommer man op i det øvre Stokværk. Kommen indenfor Trappen har man paa højre og venstre Side to mædelige Korer for et Par Lænestole. Et Par Skridt længere frem sætter en ind paa en stor Sal, hvor Smaaoplysningerne skal ha sine Sænge. Paa Sidsiden af denne Sal er der fem Vinduer og paa Nordtiden fire. Der er ogsaa to Markammers. Denne Svulgang staa i umiddelbar Forbindelse med den, der er i den gamle Bygning.

Spilningen og Rappingen er udført, og man er færdig med at sætte ind Træene. Nu staar tilbage at lægge Gulv og flæ. Udsiden med Ford. Men herfor mangler der Materialer. Maatte da velvillige Menninger sætte sig fore i sit Øerte at afhjælpe denne Mangel!

Jakob Jørgen, der nemlig er kommen hid fra Silberton, er for Tiden i Hjemmet og udfører det Arbejde, som der tiltrænges. Han har ogsaa Sie med Gutterne, naar de kommer fra Skolen og gir dem en passende Tyskeltætte.

J. Lund.

Gaver til Parland Parnehjem.

Bed Post. A. O. White fra Mrs. Mary Penjon, \$1.

Fra Mrs. H. Mikkelsen, Ellensburg, \$5.00.

Fra Mrs. J. Jverton, \$5.
Bed Mrs. S. E. Peterson fra Tor-
bjørn Olson, Montrose, 25c.

Bed Past. W. H. Christensen fra
kvindeforeningen i Stanwood, \$25.

Bed Past. W. D. Vase fra Imma-
nuel Menigheds Kvindeforening,
Gutter, faldet ved Mrs. S. Eftel-
stad: Mrs. J. H. Jensen, Mrs. P.

Peterson, Mrs. Mons Jensen, Mrs.
A. Jacobson, Mrs. E. Bruland,
Mrs. S. P. Salvorson, E. Bruland,

R. R. hver \$1; Mrs. Chr. Vatzen,
\$2.00; Miss Lina Bruland, Mrs.
John Anderson, Mrs. H. J. Bruland,

Mrs. E. C. Ringstam, Mrs.
F. Høckel, John Høckel, Mrs. Si-
mensen, Mrs. P. E. Mundahl, Mrs.

Anna Saalenfen, Mrs. Vars Op-
stad hver \$1; Rils Høckel, Anna
Anderson, Mrs. Ole Dahlen hver

25c. Tilsammen \$16.75.
John Rignou, \$1.
Clara Rosten, \$1.00.

Bed Past. C. Vrenø fra Vernon
Gimer Verde, Jelsk, \$1.

Bed Vars E. Engen, Willama:
Mr. og Mrs. Vars E. Engen, \$5;
Mr. og Mrs. Edward Engen, \$5;

Emma Engen, Rils Melild, John
S. Melild, Mrs. G. B. Souser,
hver \$1; Anden Form, Ole S. Mel-
ild, hver 50c. Tilsammen \$15.

"Parkland Luth. Ch. Home So-
ciety," Tacoma: 4 Præter, 8 Af-
ter, 3 Vr. Vænter.

Mr. og Mrs. Martinus Johnsen,
Everett: 1 Præ, 1 Tæl Underlæ, 1
Førstlæ.

Mrs. Jøfsten og Anna Verica, 1
kvind.

"Terns Society," Everett, 1
kvind, 1 Efter.

John Anderson, 15 Vd. Bist.
Sarah Dorken, 2 Serke Vænter.
Mrs. O. Jøfsten, 2 Kvarts Eftel-
læ.

Mrs. C. D. Raberg, 5 Stuarts To-
matos.

C. S. Raberg, Studerer.

Julekommet til Indremissionen for
"Pacific Distrikt."

November 28.
Bed Past. C. E. Dellefson, Kon-
firmationsoffer Immannels Hødd. i
Narsvik, Ida., \$5.75.

R. H. Varion fra Boy Trellers
Hødd, fem er Overlæd fra Refor-
mationsfelt i Parkland, \$13.

Bed Past. J. O. Dale, Offer fra
"Revelts Gæst", \$6.

Bed J. Johansen, fra Mr. og
Mrs. Hans Helmer, \$2; fra Past.
J. Johansen \$1. Jalt \$3.
Bed Past. H. C. Skille fra fol-
gender: Gunnarson, Venon, W. O.
Wikkelsen, Ed Fogge hver \$1. Til-
sammen \$3.

Bed Past. W. P. Kavler fra Dale
Boy Reformationskollekt \$1.50.

Bed Past. H. P. Kavler fra Se.
Kvindeforen. \$5.

Bed Past. B. Korshad fra Refor-
mationsoffert i Parkland \$13.

Bed Past. W. H. Christensen fra
Kvindeforen. i Stanwood, \$30.

1. December.
Bed Past. S. E. Vasson fra
Jons Hødd. i Silvana \$24.

Bed Past. W. H. Christensen, Taf-
fæghedsdagoffer i Stanwood, \$41.35

J. Jverton, \$5; Mrs. J. Jverton
\$3; Harold Jverton, \$2. (Jir.
Søst.) Tilsammen \$10.

December 3.
Bed Past. Ole J. S. Vrenø, Of-
fer ved Reformationsfest i For Præ-
fers Hødd. i Vos Angeles \$20.35.

Fra T. H. Skov, Past. R. H. Vor-
fous Hødd til Indremissionen \$5 og
til Maffa Missionen \$5.

Bed Past. P. Næstved fra C. G.
Storaasli Jr. \$2; Olina Storaasli
\$1; Sonna Storaasli \$1; Mabel
Storaasli \$1; Wilhelm Storaasli
\$1, Gustav Storaasli 50c; Olga
Storaasli, 25c; A. E. Quili, \$1;

**PACIFIC DISTRIKTS PASTER
OG MENIGHEDER.**

Tacoma
Vor Frelzers Ev. Luth. Kirke, 111
af 17de og So. J St. Cable og So. K
St. car. Gudstjeneste hver Søndag
Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8. Det en-
gelske Hødd bruges den 1ste og 3de
Søndag Form. og den 2den og 4de
Søndag Aften i hver Maaned. De øv-
rige Gudstjenester holdes paa Norsk.
Søndagskole i Kirken Kl. 9:30 Form.
og i Kapellet paa East 1 og Wright
Ave. Kl. 2 Efter. Gudstjeneste i Ka-
pelle efter Tillysning.

Ungdomsforeningen "Concordia" mø-
der hver Torsdag Aften.
Menighedens Præst er i Regelen at
træffe hjemme hver Formiddag.
N. A. LARSEN, Præst.
912 So. 17th St. Tel. Main 4270.

Seattle
Immannels lutherske Kirke af den
norske Synode, Hjørnet af Portius
Ave. og Thomas St.,—Lake Union eller
University Spørgsvej til Thomas St.,
saa to "Blocks" vest (med Bakken).
Gudstjeneste hver Søndag Formiddag
Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole
Kl. 9:45. H. A. STUBB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4432.

Ballard (Seattle).
Zionskirken, 56de Gade nær 20de Av.
Hølmesse 11. Aftensang 8. Søndags-
skole 9.45. Ungdomsmøder onsdag 8.15
B. E. Bergesen, præst. Træffes skret
9 morgen og 7 aften. 1727 W. 56th St.
Telefon: Ballard 1266.

Portland, Ore.
Vor Frelzers Kirke, Hjørnet af E.
10th og Grant Sts. Tag Sellwood el-
ler W. R. eller W. W. Spørgsvej til
Grant Street. Gudstjeneste hver Søn-
dag Formiddag Kl. 11, og hver Søndag
Aften Kl. 7:45. Søndagskole Formid-
dag Kl. 10.

Gudstjeneste i Albin, Hjørnet af
Minnesota Ave. og Shaver Streets,

hver Søndag Formiddag Kl. 11. Søn-
dagskole Kl. 10.
Gudstjeneste i Kelso og Rainier,
Oregon, efter Tillysning.
H. O. THORPE, Pastor.
425 E. 10th St. Tel., East 621.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11,
undtagen 2den og sidste Søndag i
Maaned, da Gudstj. holdes Kl. 7:45
Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath
og First St. Tag Oak Park Car. Tel.
Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 323
Athens Ave., nær San Pablo og 25th
St. Gudstjeneste hver Søndag For-
middag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søn-
dagskole Kl. 10.
E. B. BELGUM, Præst.
2042 Filbert St., Tel. Piedmont 1234.

Everett, Wash.
Den første evang. luth. Kirke, 2350
Lombard Ave. Hølmesse 10:45. Aften-
sang 8:00. Søndagskole 9:30. En-
gelsk Gudstjeneste for Søndagskolen
10:15 til 10:45. Opbyggelse hver an-
den Torsdag Kl. 8:00. Ungdomsmø-
der Fredag Kl. 8. Telefon Sunset 227.

I Oslo Menighed Gudstjeneste hver
anden Søndag 2:30 Efter.
I Rosevelt, Gudstjeneste hver fjerde
Søndag Kl. 3 Efter.
I Sunnyside, Gudstjeneste hver fjer-
de Søndag Kl. 3 Efter.
L. C. FOSS, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstjeneste hver Søndag Form.
Kl. 11, undtagen den sidste Søndag i
Maaned. Engelsk Gudstj. om Af-
tenen Kl. 8 1ste og 3de Søndag i
Maaned.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maaned,
Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften
Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag
i Maaned, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sedaville.
Gudstj. efter Tillysning.
McKee.
Bethel Menighed, Gudstjeneste 1ste
og 3de Søndag i Maaned Kl. 3 Ef-
termiddag, vekselvis norsk og engelsk.
A. O. WHITE, Pastor.

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church,
32nd & Linden Sts. Services Sun-
days at 11 a. m. and 8 p. m. Sunday
school 10 a. m.
Fruitvale.
Masonic Hall. Sunday School every
Sunday 2:30 p. m.
Russell.
Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.;
Sunday School, 6:30 p. m.
R. H. HUSTVEDT, Pastor.
2433 Telegraph Ave., Berkeley, Cal.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kir-
ke af den norske Synode, Hjørnet af
25de og Grand Ave. Gudstjeneste
hver Søndag, undtagen 2den 1ste i
Maaned; Formiddag Kl. 10.45 og
Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i
Maaned Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—39th Street, Astoria, Ore.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver
Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl.
7:30, 2den, 3de og 4de Søndag Kl.
11 Form. norsk Gudstjeneste.

Frøerørn.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11
Camana.
Gudstj. 2den og 4de Søndag i 3
Efterm.

Florenas.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor.
San Francisco.

The Trinity English Evangelical
Lutheran Church, 1223 Howard St.,
near 18th St., San Francisco; read-
dence, 2223 Howard St. Services:
Sundays at 11 a. m.; Sunday School at
10 a. m.; Sunday School in San Bruno
Chapel every Sunday at 3 p. m.

M. M. STENSRUD.
2210—19 St. Phone; Market 2142.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Baalson, H. E., Silvana, Wash.

Borup, P., Cor. A & Pratt St., Burka,
Bikkah, I., Box 175, Rockford, Wash.
Braaflied, L., 2411 Broadway, Everett,
Wash.

Brevik, G. I., Genesee, Ida., Route 2,
Box 20.
Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Se-
attle, Wash.

Belgum, E. B., 825 Athens Ave., Oak-
land, Cal. Tel. Oak 4354.
Bjerke, A. O., 4044 So. Warner St.,
Tacoma, Wash, Tel. 8972-J.

Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Van-
couver, B. C.
Brevig, T. L., Stanwood, Wash.

Carlson, L., 554 Harrison St., San
Francisco, Cal.
Christensen, M. A., Stanwood, Wash.

Dahle, J. O., Bothell, Wash.
Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle
Phone East 5964.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, L. C., 2350 Lombard Ave., Eve-
rett, Wash.

Grönsberg, O., 1694 Howard St., San
Francisco, Cal.

Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
Harstad, B., Parkland, Wash.
Phone 7884-J-3.

Helleksen, O. C., So. 320 Brown St.,
Spokane, Wash.

Hagges, O., Ft. Madison, Wn.
Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Hustvedt, S. H., 2433 Telegraph Ave.,
Berkeley, Cal.
Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. G., 1464 Iron St., Belling-
ham, Wash.
Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Ta-
coma, Wash.

Lind, A. G., Marshfield, Ore.
Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson
St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417—39th St., Astoria,
Oregon.
Norgaard, C. H., R. 418 Pac. Ave.,
Spokane, Wash.

Otlesen, O. C., Chinook, Wash.
Rasmussen, I., Burlington, Wash.
Stensrud, E. M., 2216 19th St., San
Francisco, Cal.

Shenbrot, M., Box 14, Lawrence, Wn.
Pedersen, N., 1515 De La Vina St.,
Santa Barbara, Cal.
Peterson, H. S., Prof., Parkland, Wash.

Preus, O. J. H., 2519 Paloma Ave.,
Los Angeles, Cal.
Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seat-
tle, Wash.

Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
Thorpe, H. O., 425 E. 10 St., Portland,
Oregon.
Tornøe, D. W., Montesano, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.
Kavler, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Kavler, N. P., Parkland, Wash.

Theo. Horsfad, \$1. Tilkommen \$8.75.

Total \$194.70.

Da jeg er Medlem af Pacific Distrikts Andemission vil jeg bede at alle som sender Penges til Missio Missionen at de vil sende direkte til Synodens Kasserer, O. P. Gustvedt, Detroit, Iowa.

Andrew S. Anderson,
Kasserer.

Korporationsmøde.

Pacific Lutheran University Association holder om Gud vil sit Generalsmøde i Portland den 13de December. Mange vigtige Sager vil komme op til Behandling. Alle Korporationens Medlemmer og andre, som er interesserede i vor Skoles Arbejde, bedes derfor om at møde frem.

R. J. Song, Pres.

Et lidet Trøns Bidrag.

For nogle Aar siden kom en Gindugut til et Hospital i Judien for at søge Nærlid hos Lægeinstitutionen. Det varede ikke længe, inden han kunde gaa helbredet derfra. Men han saa paa Hospitalet, blev der sagt til ham om Jesus, den store Sjæleslæge.

Naar Lid derefter, da Missionæren besøgte en Ven, blev han overrasket ved, at en Gut kaldte ham ved Navn.

"Hvem er du?" spurgte han Gutten.

"Hjender du mig ikke?" var Svaret. Jeg er den Gut som saa paa Hospitalet for nogle Maanedes siden. Jeg lærte, at du skulde komme, og saa var jeg færdig efter dig i flere Dage. Jeg er saa glad for, at du er her. Du fortalte mig, at min Sjæl var syg, og du fortalte mig om Jesus, den store Sjæleslæge. Jeg vilde gjerne høre noget mere om ham." Efter at have talt en Stund videre med Gutten, samt skred Missionæren i at tage ham med sig hjem til Stationen og lade ham gaa paa Skolen der.

Men det varede ikke længe, inden hans Fødder kom og blandede sig der. Det første Spørgsmaal han gjorde, var: "Har han brudt sin Kaste?" hvormed han ifær mente, om Gutten havde spist Mad som var tilberedt af nogen som ikke tilhørte hans Kaste. Thi dette er en af de groveste Overtrædelser af de hinduistiske Kasteregler. Missionæren svarede, at det havde Gutten jo, for Diebstiftet spiste han netop i det tilstedeværende Bærelse Mad som var tilberedt af en Person af en lavere Kaste. Faderen kastede et Blik ind i Bærelset og vidste nu, at

Gutten ved denne Handling var faldet ind i den lavere Kaste. Vred paa Gutten, paa Missionæren og paa Kristendommen besluttede Faderen at søge Hævn. Han gik straks til Forigheden, og forlangte Missionæren arresteret for at have stjaalet BARNET. Dette vilde påføre ham hårdt Straf, hvis han ikke kunde bevise sin Uskyldighed. Forhøret fandt Sted. Gutten blev stillet paa Bidnepladsen, hvor han bevistvede, at Missionæren ikke engang havde spurgt ham, om han vilde gaa med, men han havde samtalt i hans egen Ønske om at moatte følge med til Missionen for at gaa i Skole. Han sagde freudeles, at Missionæren til enhver Tid vilde lade ham vende hjem igen, men han svarede ikke at gaa. Missionæren blev da straks irriteret og vredet.

Men nu kom Svørgsmaalet, hvad der skulde gøres med Gutten. Han bad om at saa Lov til at blive hos Missionæren men efter Lovens Sted var ingen Tvivl om, at Faderen vilde straffe Gutten ubarmhjertig og forbyde ham at have noget med Missionæren og Kristendommen at gøre, hvis han fik Ansigelse over Gutten. Nu var der — og er der vel endnu — en Lov i Indien som tillader enhver at vælge sin egen Religion, hvis han godtykker at have Forstand nok til at vælge for sig selv. Missionæren bad da om, at Gutten maatte saa Lov til at vælge hvilken Religion han vilde have. Herimod kunde intet indvendes. Men den hellige Sogfæder besluttede at forvirre Gutten, saa Dommere maatte demme ham udgigt til at vælge en Religion.

Efter blev Gutten da stillet paa Bidnepladsen, og Sogfæderen begyndte at forvirre ham forvirrende Spørgsmaal. Gutten vidste hvad der stod paa Spil. Han vidste, at alt ahang af hans Svar; men han vidste ogsaa, at Herren sagde, at naar hans Læver blev stillede for Forigheden, skulde de ikke være bekymrede for hvad de skulde sige; for deres himmelske Fæder vilde fortælle dem det altsammen. Stolende paa Gud besvarede Gutten Svørgsmaalet saa godt han kunde; og da han blev opfordret dertil, gjorde han rede for sin Stilling. Han fortalte, hvordan han havde lært paa Hospitalet om Sjælens Svørgdom og om Jesus som dens Læge, og hvorledes nye og underlige Sandheder havde fyldt og mættet hans tomme og hungre Hjerte, saa det blev tilfreds. Han sagde, at han havde bragt sin trætte, sydlige Sjæl til

Jesus og lagt den ved hans Fødder. Der var han bleven vel modtagen, og havde fundet Tilgivelse og Fred. Han erklærede, at han havde erfareet Sandheden af Missionærens Verdomme, som sagde, at han var et Kongebarn, der var vandret bort fra hjemmet, fra sin Fader og fra Kongeriget. De vejlede ham tilbage, saa han fandt Hjem. Hans kongelige Fæder havde modtaget ham, og lovet en Dag at ville tage ham hjem til den kongelige Stad og ind i Paladset.

Men Gutten fortalte denne sin Historie, sagte Sogfæderen først at afbrøde ham; men Dommere lovet ham at lade Gutten have No til at fortælle paa sin egen Stil. Snart blev Dommere stærkt interesseret, og derpaa lyttede ogsaa Sogfæderen til for at høre og ikke for at ligesintet. Alle tilstedeværende var opmærksomme. Naar som Dommere drød sig om Kristendommen eller nogen anden Religion, stirrede paa Gutten's Ansigt, og hørte sig frem for at opsnappe hvert Ord han sagde. Og for den lille Jor var færdig, glimede der Laster i flere end en Tilhørers Line. Ved Slutningen af Gutten's Bidneplads, og for Dommere havde givet sin Hjendelse, reiste Faderens hellige Sogfæder sig op og sagde, at der behøvede ikke mere. Han sagde freudeles, at han aldrig, selv fra Studerede Naad, havde hørt foran et Bidneplads for den kristne Religion som Gutten havde aflagt. Han sagde, at han aldrig havde hørt en saadan simpel og dog saa rørende Sættelse fra nogen Mand's Læber. En Religion som kunde gribe et Parn saaledes, maatte være mere end menneskelig.

Faderens Vrede var for bitter til at blive overvunden ved hans Barn's Ord, ifjant han intet havde at give til Svar. Skuffet i sin Plan om at saa Gutten tilbage og vred over, at Vonen befvattede Gutten i hans Vag af Kristendommen, vendte han til Ragen, og forlod Retesalen. Efter dette var hans Søn ham mindre end en fremmed og værre end en Jende. Han havde i sin Faders Line nedværdiget sig selv og Familien, og bragt Skam over Familien's Navn, saa han aldrig mere kunde blive anerkendt.

Efter Dommere's Afgjortelse blev Gutten sendt tilbage til Missionshjemmet, og blev en Kristen. Han blev ved at læse ved Missionskolen, indtil han var gammel nok til at studere til Missionær. Og nu er han en fremragende Evangelists Forstander blandt sine Landsmænd i Indien. — (Afsk.)

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krania Universitet
301-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

2 maet East 6215

FERN HILL MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold

Telephone Main 7839

Fern Hill and Spanaway

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 3 State St., New York.
Närmaste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantkonsulent, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad

J. FISHER

Bodwell Road Cash Grocery
Cor. Bodwell & Gray Road
Vancouver, B. C.

"DEPENDABLE BRAND"

God Kaffe — Rig Kaffe
Velangende Kaffe
Smager bedre, Varer længre
Tre Pund for \$1.
Dwight Edwards Co.
Portland, Ore.

When in need of fine

PRINTING

Wedding or business announcements,
office stationery or general job work,
you cannot do better in price or work than at

D. W. COOPER'S OFFICE

Tacoma Theater Bldg Tacoma

Arne Berger

Snitmaler
Og Malerier en Specialitet.
Skriv efter Katalog.
541½ Washington Street,
Portland, Ore.

EDWARD O. RUGE, M. D.

Skandinavisk Læge
Specialist i Kroniske og Lange-

Sygdomme.
Sunsot Block, Bellingham
M 333 — Kontor Telefon — A 333
M 345 — Bostad Telefon — A 121

Wear
FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed
Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

Skolen har dette Aar de følgende Lærere: N. J. Hong, A. B., Bestyrer; J. U. Xavier, A. B.; Miss Anna Tenwick; A. F. Glere, A. B., M. Acets; H. B. Peterson, A. B. B. S.; Mrs. Carl Fjellø, Proceptress; Inga D. Hong; Alma Hansen, O. Mus.; Mrs. Ida Julson; Olive Christensen.

Skolen tilbyder grundig Undervisning i de følgende Afdelinger: I den engelske Afdeling optages Elever, der ikke er blivne færdige med "Common" Skolen, samt Nykommere og andre Nybegyndere, der særlig vil lære Engelsk.

I Forretningsafdelingen undervises i Bogholdert, Skrivning, Regning, Handelslov og andet, der hører med til en fuldstændig Uddannelse for Forretningslivet.

I den stenografiske Afdeling undervises i Hurtigskrift, Maskin-skrift, Korrespondance, med mere. Skolen har gjort det til en Specialitet at uddanne Stenografer, der kan skrive Ord for andet af lange Taber eller Forhandlinger.

I Normalafdelingen undervises i alle Fag, der kræves til en "First Grade Teacher's Certificate." De, som ønsker at forberede sig til Lærere i vore Menighedsskoler, vil blive givet al mulig Anledning til at dygtiggjøre sig i de Fag, som særlig kræves for dette Arbejde, saasom Norsk, Religion, Spelslere, Kateketik m. m.

I College Preparatory Afdelingen optages Elever, der har gennemgaaet Common Skolen, vort forberedende Kursus eller en af vore Menighedsskoler. Fire forskellige Kurser tilbydes: The Luther College, The Classical, The Modern Language, The Mathematics and Science.

Ældre og mere modne mandlige Elever, der ønsker at optage det theologiske Studium i den praktiske Afdeling ved vort Seminar i St. Paul kan ved Pacific Lutheran Academy faa den nødvendige forberedende Undervisning.

I Musikafdelingen undervises i Piano og Orgelsmusik, Harmoni og andre samt Sang.

Vinterferien begynder den 1de December.

Nærmere Oplysninger kan faaes ved at tilskrive Skolens Bestyrer

N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. ELLA SYNGE

Murphy Building, Ballard
Eitel Building, Seattle
Ballard Kl. 10-11 Seattle Kl. 2-6

IMPERIAL

PAINT & WALLPAPER CO.

John N. Skidmore, Mgr.
Wholesale and Retail Dealers in
Paints, Oils, Varnishes, Wallpaper
759 So. C St., Tacoma, Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
TO MILLION DOLLARS

955 Commerce St.

Aaben Lørdags Aftener

4 Procents aarlig Rente

Ligger vi til Spareindskud to Gange om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.

I. E. Christberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; O. Graund, V. Pres.; Ernest C. Johnson, Cashier; J. F. Voss, Gust Lindberg, Ernest Lister, Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 12th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
Søndagene Høste Artikler
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandlæger

317-318 Warburton Bldg.

Telephone Main 5195

Cor. C & 11 Sts., Tacoma, Wash.

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

T. K. SKOV

Har overtaget

ST. JOHN'S HOUSE

1020 1-2 So. Tacoma Ave., nær 11te

Hyggelige, rene, ENKLE VÆREL-SER udlejes per Døgn, Uge eller Maaned. — Anbefaler sine kostlige, møblerede Familieværelser.
Billige Priser
Bedste Behandling

TACOMA WASH.

BANK OF STANWOOD

Assets over 1/4 Million Dollars

4 pCt. lægges halvaarlig til Spare-banksindskud samt til almindelige Indskud paa længere Tid.

H. C. ANDERSON, Pres.

S. A. THOMPSON, Vice-Pres.

W. C. BROKAW, Kass.

Direktører:

H. C. Anderson, S. A. Thompson,

G. Nielsen, F. H. Giard

W. C. Brokaw.

Jno. W. Arctander

HALLS & JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-3 Lyon Building - Seattle

308-9 Stokes Building - Everett

Lien's Pharmacy

Etableret Apotek

Ole B. Lien. Harry B. Selvie

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7214

1103 Tacoma Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

W.P. Fuller & Co.

1117-19 A Street

Vi anbefaler vort store Oplag

— af —

Maling, Olje,

Glas, Døre

og Vinduer

Vi har det største assortment og er det betydeligste Handels-Hus i denne Branche i Nord-vesten.

Main 1067—Home A-0015

Tacoma, Wash.

J. P. Aaberg

Photographer

1217 1/2 Pacific Ave. Tacoma

Phone Main 2333

PETERSON

PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.

903 Tacoma Avenue

FISHING TACKLE

Base Ball and Tennis Goods
THE KIMBALL GUN STORE, Inc.
1203 Pacific Avenue
Tacoma

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier

ISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

Patronize

The Old Reliable

STANDARD STEAM LAUNDRY

942 Commerce St. & 723 E St.

Main 265—A 2265

Tacoma Wash.

F. J. LEE

1ste Klasse norsk

Fotografist

Studio, Main 2289

Res., Main 2690

1525 Commerce St
Tacoma

BEN OLSON CO.

Plumbing
and Heating

Main 292—A 2392

1130 Commerce Street

Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-de, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Bevortning

1205 Commerce St. Tacoma